

БЕЛЕШКИ ЗА ЈАЗИКОТ НА ХЕМИЈАТА

10. ЗА ТЕТРААММИНБАКАР(II)ПЕНТАЦИЈАНОНИТРОЗИЛ- ФЕРАТ(II)ДОДЕКАХИДРАТОТ

Бојан Шоптрајанов

*Институт за хемија, Природно-математички факултет,
 Универзитет „Св. Кирил и Методиј“,
 б. бр. 162, МК–1001 Скопје, Република Македонија
 bojan@pmf.ukim.edu.mk*

Посветено на неколебливи верници во апсолутната непогрешливост и непроменливост на Правотоисот на македонскиот литературен јазик.

Сегашново продолжение на серијата *Белешки за јазикот на хемијата* е посветено главно на укажувањето на неодржливоста на правописната норма според која називите на хемиските соединенија се пишуваат *слеано*. Патем се спомнати и некои други забележани слабости на правописната норма.

Клучни зборови: хемиски називи; пишување; правопис

ВОВЕД

Во претходните продолженија на серијата белешки за јазикот на хемијата [1–9] беа разгледувани, меѓу другото, разнообразни прашања во врска со нормирањето на јазикот во изворите што треба да се сметаат за основни во овој поглед – *Правотоисот на македонскиот литературен јазик* [10, 11], *Правотоисниот речник на македонскиот литературен јазик* [12] и, сосема јасно, *Речникот на македонскиот јазик*¹ [13], при што беа искажувани и определени резерви во логичноста, доследноста, правилноста и прифатливоста на некои од решенијата што се дадени при нормирањето на јазикот. Се разбира, се работеше предимно (но не и единствено) за примери што се битни за практи-

ката на пишаниот и изговорениот збор во областа на хемијата (така да се каже, на ортографијата и ортоепијата во хемијата).

Авторот на оваа серија белешки не е (и не претендира да биде) филолог, но тој си го сака својот јазик, верува дека има чувство за него, а има и долгогодишно искуство во предавањето на хемиските содржини на своите студенти и, преку учебниците што ги напишал (наведени се само поновите изданија [15–17]), на учениците во гимназиите и специјализираните хемиски училишта. Така, сè на сè, тој верува дека има морално право да спори со оние што ја создале (и натаму ја создаваат) јазичната норма и секако не спаѓа во категоријата непоколебливи верници во апсолутната непогрешливост на досега установената норма и на она што пишува во *Правотоисот* [10, 11] или *Правотоисниот речник* [12]. Тој, сепак, смета дека нормите треба да се почитуваат сè додека тие не бидат

¹ Како и во претходните продолженија на оваа серија, спомнатите извори ќе бидат накусо именувани како *Правотоис*, *Правотоисен речник* и *Речник*. За досега неспомнуваниот *Толковен речник на македонскиот јазик* [14] ќе биде користена формата *Толковен речник*.

изменети или не стане очигледно дека има сериозни причини тие да не бидат почитувани. Токму излегувајќи од ваквото свое убедување, авторот реши да провери (онака – за секој случај) да не би зборот **непогрешлив** да се пишува без л. Неговото изненадување беше тешко да се опише кога во *Правойисниоџ речник* не успеа да најде ниту *неџоџрешилв* (како што му изгледаше логично и во духот на јазикот), ниту *неџоџрешилв* (како што му се чинеше неправилно). Вистина, во *Правойисниоџ речник* има *неџовредлив*, *неџовџорлив*, *неџодаџлив*, *неџодмиџлив*, *неџоимлив*, *неџоколеблив* и уште многу слични зборови, ама *неџоџрешилв* – нема и нема. Натомошната проверка покажа дека последниов збор го нема и во *Правойисоџ*, а (за изненадувањето да биде уште поголемо) зборов го нема ниту во *Речникоџ*. Меѓутоа, во сите три извора има збор *неџоџрешилв* за кој во *Речникоџ* има српскохрватско толкување: **непогрешен** –шна *adj* перогреџан, перогреџив. Авторите на *Речникоџ* мора да следеле некаква логика давајќи две толкувања (со две различни значења) за нашиов збор, но авторов не може да ја разоткрие таа логика. Тој, имено, не може да верува дека некој може да смета оти *неџоџправен* (расипан и оставен така) и *неџоџправлив* (некој што не може да биде поправен) се зборови со исто значење, како што и *неџоџрешилв* (точен) и *неџоџрешилв* (некој што никогаш не греша) не означуваат ист поим. Во основа, слична е ситуацијата и со дублетите *џрифайен* – *џрифайлив*, *џроменџ* – *џроменлив* и уште многу други. Инаку, во *Речникоџ* (и во другите извори) постои зборот *неџоџправлив*, а го нема зборот *неџоџправен*.

Патем речено, во *Речникоџ* ги нема ниту зборовите *џовраџлив* и *неџовраџлив* што би биле македонските еквивалентни за хемиските термини *реверзибилен* (на пример, *реверзибилен џроцес*, т.е. процес што **може** да тече било во едната било во спротивната насока, но кој, се разбира, не може *истовремено* да „оди“ во обете насоки) и *иреверзибилен*. Наспроти тоа, *џовраџниџ* реакции се одвиваат, на молекуларно ниво, истовремено во обете насоки, бидејќи честичките на супстанците што ги сметаме за реактанти може да даваат честички од супстанците што се продукти, а и честички од продуктите може да се „претвораат“ во честички од реактантите.

Како и да е, авторот не верува дека она што е запишано во *Правойисоџ*, *Правойисниоџ речник* или *Речникоџ* е нешто што не може (или – не смее) да биде доведено во прашање или, поинаку речено, што е **непогрешливо**. Меѓутоа, има луѓе кои (по должност или по убедување) токму така сметаат, однесувајќи се според древната латинска максима *quod non est in actis, non est in mundo* (“она што го нема во актите, го нема во светот“). Токму во оваа група спаѓаат многумина лектори за кои штом нешто го нема во изворите што ја опишуваат јазичната норма, тогаш тоа и не постои. И ако во овие извори нема збор *молекула* (именка од женски род) туку само *молекул* (од машки род), тогаш при секое појавување на зборот „молекула“ тие се должни да интервенираат и да извршат „исправка“. Тие сметаат дека така треба да постапуваат, независно од фактот дека зборот *молекула* е изведен од латински збор од женски род и тој е од женски род во практично секој јазик во кој се разликуваат родови и дека практично секој хемичар (па и не само хемичар²) во Македонија вели *молекула*. Впрочем, за ова подробно е зборувано во првата статија од оваа серија [1]. На лекторите можеби нешто ќе им значи фактот дека во *Оџледало* (месечник на книжевните преведувачи на Македонија), главниот и одговорен уредник, остро критикувајќи ги авторите на *Толковниоџ речник*, меѓу некоректностите го наведува и користењето на терминот *молекула* (во „*молекулаџа е соџставена од аџиоми*“ на стр. 66) наместо „*исџравниоџ лик*“ – *молекул* [18].

Цврсто убедување на авторот на овој прилог е дека за прашања на терминологијата и номенклатурата во хемијата решавачко значење мора да имаат токму стручњациите и практиката од оваа област, а не филолозите. Задача, пак, на овие последниве е да ја следат стручната и учебната литература и таа да им служи како основа за нормирањето. Како што ќе видиме, ситуацијата е далеку од розова.

² Кога авторот, пред неколку години зборуваше, на Деновите на Благоја Корубин, на тема јазичната норма и хемиската номенклатура и терминологија, дури и еден поранешен претседател на Советот за заштита на македонскиот јазик беше зачуден дека ситуацијата е таква кога „ние отсекогаш сме викале *молекула*“.

ЗА ТЕТРААММИНБАКАР(II)ПЕНТАЦИЈАНОНИТРОЗИЛФЕРАТ(II)ДОДЕКАХИДРАТОТ

Карактеристичен пример за погрешно (од хемиска гледан точка) нормирање се однесува на пишувањето на сложените називи на хемиските соединенија.

Имено, во првото издание на *Правои-сои* (од 1970 година) се наоѓа нормата претставена³ на сл. 1. Како што веќе беше дискутирано во оваа серија белешки [2], од петте посочени примери, **ниеден** не е правилен – не постои термин **оксидрај** (овој збор ништо не означува), зборот **цијанкалиум** е само малку поправен тривијален назив за соединението **калиум цијанид** (можеби попознатата варијанта е **цијанкалиј**), во термините **сулфурводород** и **цијанводород** недостасува графемата *o* зад **сулфур-** и **цијан-** (онака како што ја има во термините **хлороводород**, **бромоводород** и слично), а терминот што прв е спомнат секако треба да се пишува **разделено** (т.е. треба да гласи **меџил алкохол**). За последново ќе стане збор подолу.

Слеано се пишуваат и зборовите: *баромеџар, ѓалваномеџар, лакџомеџар, маномеџар, џермомеџар, волџмеџар, амџермеџар* и сл.
 ж) Сложените хемиски термини што значат називи на соединенија: **меџилалкохол, оксидрај, сулфурводород, цијанводород, цијанкалиум** и др.
 з) Сложените именки[↑] кај кои првата компонента е број:

Сл. 1. Нормата за „правилно“ пишување на сложените хемиски термини, онака како што е формулирана во првото издание на *Правои-сои* [10]

Дваесет и девет години и тринаесет изданија подоцна, ситуацијата е неизменета. Како што се гледа на сл. 2, дадени се истите пет примери и тие се формулирани на наполно еднаков начин, со исклучок на означувањето на потточките и изгледот на буквите.

а) Слеано се пишуваат и зборовите: *баромеџар, ѓалваномеџар, лакџомеџар, маномеџар, џермомеџар, волџмеџар, амџермеџар* и сл.
 б) Сложените хемиски термини што значат називи на соединенија: **меџилалкохол, оксидрај, сулфурводород, цијанводород, цијанкалиум** и др.
 ↑

Сл. 2. Нормата за „правилно“ пишување на сложените хемиски термини, онака како што е формулирана во четринаесеттото издание на *Правои-сои* [11]

³ Стрелката (на оваа и на некои од следните слики) е додадена за да го сврти вниманието на оној дел од сликата што е важен за сегашнава дискусија.

А во сите тие години составувачите на *Правои-сои* можеле да погледнат, најмалку, во учебниците по хемија и да си ги коригираат примерите. Всушност, особено би **морало** да се коригира нормата според која „слеано се пишуваат сложените хемиски термини што значат називи на соединенија“.

Неколку примери ќе покажат дека тоа е навистина неопходно. Така, на сл. 3 е покажан дел од текстот на учебник по хемија [19] издаден во 1983 година (не е од авторот на текстот!). Како што се гледа, називите на соединенијата **не се** напишани **слеано**, макар што врз учебникот е извршена „јазична редакција“. Според мислењето на авторот, на тогашниот лектор (Нада Манојловиќ) може да му служи на чест што ги почитувал ставовите на авторите (видни хемичари од тој период), а не она што е напишано во *Правои-сои*.

0,17 g	— калциум хидроксид
0,29 g	— калциум сулфат
0,00023 g	— бариум сулфат
0,00016 g	— сребро хлорид
	↑

Сл. 3. Дел од текстот во учебникот [19]

Многу години подоцна [17], во еден од учебниците на авторов, се наоѓа дискусија за основите на номенклатурата на неорганските соединенија, а во неа се наоѓа и текстот покажан на сл. 4 во кој *експлицитно* е наведено дека називите на катјонот и на ањонот се пишуваат **разделено**.

Називите на катјоните и на ањоните кај солите се напишани разделено и во текстот [20] што претендира да биде прилог кон кодификацијата на македонската терминологија на неорганската хемија, како и во сите учебници и учебни помагала издавани кај нас по излегувањето на *Правои-сои*, барем во оние што му се познати на авторот (на пр., во учебникот [21]). Така, меѓу хемичарите постои консензус во поглед на начинот на кој треба да се пишуваат називите на оксидите, киселините, хидроксидите и солите. Консензусот гласи – **разделено!**

Номенклајџура на солиџе

Називите на солите се образуваат со наведување на името на **катјонот** кон кој се додава (напишан *разделено*) називот на **анјонот**. Така, се пишува **натриум хлорид**, **железо(II) сулфат** и слично.⁴

Сл. 4. Дел од текстот „Номенклатура на неорганските соединенија“ во учебникот [17]

Најголем број елементи имаат различна валентност во одделни соединенија, т.е. имаат **променлива валентност**. Така, на пример, бакарот со кислородот образува два оксида, чии формули се Cu_2O и CuO . Азотот, на пример, образува пет оксиди во кои има различна валентност, што се гледа од нивните формули:

← променлива валентност

I	↓
N_2O - азот субоксид	
II	↓
NO - азот монооксид	
III	↓
N_2O_3 - диазот триоксид	
IV	↓
NO_2 - азот диоксид	
V	↓
N_2O_5 - диазот пентаоксид	

Во овие оксиди атомите на азотот имаат валентност 1,2,3,4 и 5.

Сл. 5. Дел од текстот „Номенклатура на неорганските соединенија“ во учебникот [21]

Така, изгледа дека нема никакви проблеми. Изгледа, ама не е така. Во *Правописот* пишува дека треба да се пишуваат *слеано*, а како „света должност“ на лекторите да е да го почитуваат непроменливиот и непогрешливиот правопис. И, тука започнуваат недоразбирањата. Хемичарот ќе напише, да речеме **тетраамминбакар(II) пентацијано-нитрозилферат(II) додекахидрат**⁴, а лекторот тоа ќе го „поправи“ во **тетраамминбакар(II)пентацијанонитрозилферат(II)додекахидрат** затоа што во *Правописот* пишува дека треба да се пишува слеано, а евентуално, дури, и ќе го исфрли едното „м“ од *аммин* затоа што удвоените букви кај нас се ретки, а зборот *аммин* го нема ниту во *Правописот*, ниту во *Правописниот речник*, ниту во *Речникот*⁵. Се разбира, одделно прашање е како ќе се *ирочиџа* тоа „чудовиште“ од назив.

Вака некако стојат нештата со номенклатурата во неорганската хемија. Но, можеби, сепак треба слеано да се пишува *ме-*

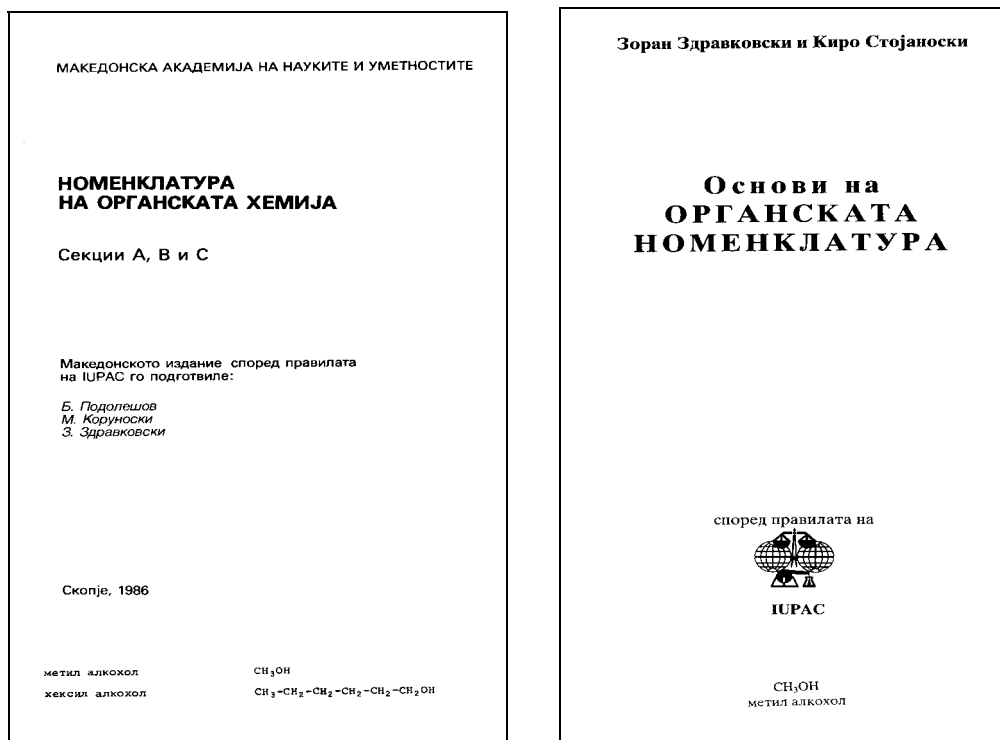
џилалкохол, онака како што стои во *Правописот*? На прашањево може лесно да се одговори ако се погледне во двата текста [22, 23] за номенклатурата во органската хемија чии насловни страници се покажани на сл. 6. Ако се стори ова, ќе се види (спореди го долниот дел од сликата) дека во обата текста пишува *меџил алкохол (разделено)*.

На авторот му се чини дека никаква дополнителна дискусија со евентуалните читатели не е потребна. А колку за лекторите – со нив и натаму ќе се убедуваме дека хемичарите најдобро знаат како треба да се пишуваат називите на соединенијата и дека во овој поглед воопшто не е битно што пишува во *Правописот*. Барем досега, лекторите на *Гласников* попуштаа пред притисокот на авторите, а дали се убедени дека постапувале правилно – самите си знаат.

Сепак, една од сугестиите на лекторите на *Гласников* заслужува внимание. Таа се однесува на можноста во називите на оксидите, хидроксидите, солите и другите слични неоргански соединенија, првиот збор (називот на катјонот) да биде во *џридавска* наместо во *именска* форма. Со други зборови, да се вели и да се пишува *наџриумов* оксид, *калџумов* хидроксид, *бакарџен* сулфат и слично.

⁴ Примерот е измислен, а релативно долгите називи на катјонот и на анјонот се *намерно* одбрани.

⁵ Очекувано, го нема ниту во *Толковниот речник* [14].

Сл. 6. Насловни страници на двата текста за номенклатурата на органските соединенија [22, 23] (горе) и дел од соодветните текстови (долу)

Навидум, ништо не би пречело токму вака да се постапи. Меѓутоа, така е само *навидум*.

Имено, во хемиската практика називите од типот *најџриум хлорид* или *мејџил алкохол* се толку вообичаени и, може да се рече, вкоренети што обидот тоа да се измени би бил, најблаго речено, контрапродуктивен. Би настанала збрка во која некои хемичари називите би ги пишуваале разделено (со именската форма), други слеано (со именската форма), трети со придавската форма (*најџриумов хлорид* или *мејџилен алкохол*) и, повторно, слеано или разделено. А не дека и сега нема примери на „*јаџлероден диоксид*“, „*јаџленороден диоксид*“, па дури и „*јаџленороден двооксид*“. Сепак, ваквите примери се среќаваат речиси единствено во комерцијалната област (на пример, на етикетите на шишињата со минерална вода). При тоа, на авторот отсекогаш му било крајно нејасно од каде формата *двооксид*. Вистина, постои термин *тџриоксид*, но во него префиксот е од грчко, а не од македонско потекло. Впрочем, оние што велат *јаџлерод* (или, неточно, *јаџленород*) **двооксид** како да

не дошле во искушение да речат *јаџлерод еднооксид*! А токму ваквиот назив би бил вистински „другар“ на *двооксидоџ*. Патем речено, на авторот му е нејасно и каков е тој „природен CO₂“ со кој се „газирани“ некои минерални води и каков *нејџрироден* или *најџџрироден* јаџлерод диоксид постои во природата. Настрана тоа што според *Речникоџ* зборот „газира“ значи *завива со џаза*. Меѓутоа, во *Македонско–рускиоџ речник* [24] објаснението гласи „насытитџ/насыщать углекислым газом“. Слично е толкувањето и во *Толковниоџ речник* [14] („додава јаџлерод диоксид во вино, безалкохолен пијалак и сл.“. Во контекстот на содржината на овој прилог, заслужува особено да се одбележи фактот дека „сложениот хемиски термин што означува назив на соединението“ е напишан **разделено** (*сџроџивно* од нормата во *Правоџисоџ*).

Има и други проблеми. Би требало, на пример, да се реши како ќе се образува придавската форма во случајот на називите од типот **бакар(II)** – *бакарен(II)* или, можеби, *бакар(II)ен*. Уште посложена е ситуацијата со евентуално изменетата форма на *алуминиум хлорид*. Имено, според *Толковниоџ*

речник [14] придавската форма од бакар е бакарен, но од алуминиум оваа форма е алу-миниумски. Би требало ли да зборуваме за алу-миниумски хлорид?

Во случајот на *меџилен* *алкохол*, пак, дополнителен проблем е значењето на терминот *меџилен* (како придавка) затоа што именката *меџилен* означува нешто сосем друго. Ако, пак, од практични причини во органската номенклатура би се зачувало користењето на *именки* од типот *меџил* напишани (разделено) од, да речеме, *алкохол* би

се изгубила кохерентноста на двете номенклатури – неорганската и органската.

Постои уште една (но многу значајна) причина за тоа зошто сугестијата на лекторите не треба да биде прифатена. Таа се состои во постоењето на меѓународните препораки [25] според кои називите за кои стануваше збор треба да се пишуваат *разделено и со називој на крајој на именска форма*.

Секако, може да се набројат и други причини за неприфатливоста на ваквиот предлог, но и погоре наброените како да се достатни.

МОЖНИ ЗАКЛУЧОЦИ

1. Јазичната норма, формулирана во изворите [10–14] секако треба да се почитува сè додека не постојат сериозни причини тоа да не се *йрави*.

2. НепокOLEбливата верба во апсолутната непогрешливост на *Правојисој* мора да се напушти (барем тогаш кога се работи за слеаното пишување на „сложените хемиски термини што значат називи на соединенија“).

3. Претходното е важно и гледано воопшто – јазикот е жива материја, а неотстапувањето од пропишаната норма нужно ќе доведе до вкостенетост на јазикот, со несогледливи негативни последици.

4. Авторите на правописните и на лексикографските извори треба (**задолжител-**

но) да ги следат и стручните текстови (на пример, оние од областа на хемијата) и од нив да вршат ексерпција⁶ (онака како што авторите на *Толковниој речник* се декларираат во предговорот на првиот том).

5. Лекторите треба да „кренат раце“ од инсистирањето називите на соединенијата да се пишуваат слеано, онака како што е предвидено во *Правојисој* за „сложените хемиски термини што значат називи на соединенија“.

6. Нескромно е, ама не би било лошо ако лекторите, авторите на идните изданија на *Правојисој* и, пошироко, лексикографите ги имаат во вид прилозите од серијата *Белешки за јазикој на хемијата* – досегашните и евентуалните идни.

ЛИТЕРАТУРА

- [1] Б. Шоптрајанов, *Глас. хем. технол. Македонија*, **18**, 81 (1999).
- [2] Б. Шоптрајанов, *Глас. хем. технол. Македонија*, **19**, 91 (2000).
- [3] Б. Шоптрајанов, *Глас. хем. технол. Македонија*, **19**, 191 (2000).
- [4] Б. Шоптрајанов, *Глас. хем. технол. Македонија*, **19**, 197 (2000).
- [5] Б. Шоптрајанов, *Глас. хем. технол. Македонија*, **20**, 183 (2001).
- [6] Б. Шоптрајанов, *Глас. хем. технол. Македонија*, **20**, 189 (2001).
- [7] Б. Шоптрајанов, *Глас. хем. технол. Македонија*, **21**, 75 (2002).
- [8] Б. Шоптрајанов, *Глас. хем. технол. Македонија*, **21**, 81 (2002).
- [9] Б. Шоптрајанов, *Глас. хем. технол. Македонија*, **22**, 61 (2003).
- [10] Б. Видоески, Т. Димитровски, К. Конески, К. Тошев, Р. Угринова–Скаловска, *Правојис на македонскиој литературен јазик со йравојисен речник*, Просветно дело, Скопје, 1970.
- [11] Б. Видоески, Т. Димитровски, К. Конески, Р. Угринова–Скаловска, *Правојис на македонскиој литературен јазик*, XIV издание, Просветно дело, Скопје, 1999.
- [12] К. Конески, *Правојисен речник на македонскиој литературен јазик*, Просветно дело, Скопје, 1999.
- [13] Б. Конески, Т. Димитровски, Б. Корубин, Т. Стаматоски, *Речник на македонскиој јазик со срјскохрвајски йолкувања*, Македонска книга, Графички завод Гоце Делчев, Скопје, 1986.
- [14] К. Конески (главен редактор), *Толковен речник на македонскиој јазик*, Том I, Институт за македонски јазик „Крете Мисирков“, Скопје, 2003.
- [15] Б. Шоптрајанов, *Хемија за йрва йодина на реформирано йо гимназиско образование*, Просветно дело, Скопје, 2002.

⁶Интересно е дека овој збор (толку омилен кај лексикографите) го нема во *Толковниој речник*. Слично, впрочем, е и со соодветниот глагол *ексерпйира*.

- [16] Б. Шоптрајанов, *Хемија за втора година на реформираното гимназиско образование*, Просветно дело, Скопје, 2002.
- [17] Б. Шоптрајанов, *Физичка хемија за III година на хемиско-технолошката и прехранбена сфера*, Просветно дело, Скопје, 1996.
- [18] Т. Ширилов, *Толковен речник со вчудовидувачки некоректности*, Огледало, XV (104), 2004, стр. 1.
- [19] С. Цветковиќ, Д. Тошев, *Хемија за I клас* (II издание), Просветно дело, Скопје, 1983, стр. 53.
- [20] Д. Тошев, *Терминологија од областа на неорганската хемија во Македонска терминологија*, 87–88, Македонска академија на науките и уметностите, Скопје, 1995.
- [21] С. Цветковиќ, *Хемија за I година на реформираното гимназиско образование*, Просветно дело, Скопје, 2002.
- [22] Б. Подолешов, М. Коруноски, З. Здравковски, *Номенклатура на органската хемија, Секции А, В и С*, Македонска академија на науките и уметностите, Скопје, 1986.
- [23] З. Здравковски, К. Стојаноски, *Основи на органската номенклатура*, Гоцмар, Скопје, 1997.
- [24] Р. Усикова (редактор), *Македонско-руски речник*, Македонска академија на науките и уметностите и Детска радост, Скопје, 1997.
- [25] G. J. Leigh (ed.), *Nomenclature of Inorganic Chemistry, Recommendations 1990*, Blackwell, Oxford, 1990.

S u m m a r y

NOTES ON THE LANGUAGE OF CHEMISTRY

10. ON TETRAAMMINCOPPER(II)PENTACYANONITROSYLFERRATE(II)DODECAHYDRATE

Bojan Šoptrajanov

*Institute of Chemistry, Faculty of Natural Sciences and Mathematics, Ss Cyril and Methodius University,
P.O. Box 162, MK-1001 Skopje, Republic of Macedonia
bojan@pmf.ukim.edu.mk*

Key words: chemical names; writing; orthography

The present instalment of the series *Notes on The Language of Chemistry* is devoted to arguments *against* the present orthographic norm according to which the „complex

chemical terms denoting names of compounds“ should be written as one word. Some additional weaknesses of the norm have been noted and briefly discussed.